

32. Martinova in zahvalna NEDELJA, 9. 11. 7.00: živi in † farani 9.00: † Martin MLAKAR 10.30: †po namenu
PONEDELJEK, 10. 11., sv. Leon Veliki 7.30: za pozabljene duše v vicah † LEVSTEK, DEBELJAK – Loški potok
TOREK, 11. 11., sv. Martin 10.30: † Martina SREBOT in vsi Srebotovi † Alojz ZALOKAR—Harje † Terezija SLASPŠAK <i>pri maši bolniško maziljenje in somaševanje duhovnikov</i>
SREDA, 12. 11., sv. Jozafat 7.30: † Karl HRIBERŠEK, 1. obl. v dober namen † Janko DEŽELAK
ČETRTEK, 13. 11., sv. Stanislav Kostka 18.00: † Martin TOPOLE, 7. obl., starši POŽIN in sorodniki † Alojzij GUČEK, zadušnica <i>po maši srečanje ŽPS-ja</i>
PETEK, 14. 11., sv. Nikolaj Tavelič 7.30: † Marija KLEZIN 18.00: † Ivan TOVORNIK † Ivan PADEŽNIK, obl., Karolina KRAJNC in sorodniki
SOBOTA, 15. 11., Albert Veliki 18.00 † Jože TERŠEK, obl., Marija, Jože in Rok † Jakob KRIČAJ <i>po maši nočna adoracija ob Najsvetejšem</i>
33. NEDELJA med letom, 16. 11., svetovni dan ubogih 7.00: živi in † farani 9.00: † družini KUMER in PEGANC 10.30: † Silvester JAVORNIK, 20. obl., in vsi † iz družine JAVORNIK

Z novim liturgičnim letom, ki se prične s 1. adventno nedeljo, **30. 11. 2025**, se v naši župniji uvede sprememba nedeljskih maš. Iz 3 nedeljskih maš (ob 7. in 9. uri ter ob 10.30) **bomo prešli na 2 nedeljski maši: ob 8. in 10. uri.**

31. NEDELJA med letom, 2. 11. Spomin vseh vernih rajnih 7.00: živi in † farani 9.00: † starši GOLOUH, SENICA in ULAGA 10.30: † starši RAJH, Marjetka Anica, Albert OJSTERŠEK, sin Franci
<u>V tednu med 3. in 7. 11. je reden VEROUK</u> PONEDELJEK, 3. 11., sv. Viktorin Ptujski 7.30: † Anika VODIŠEK † starši Ana, Ivan CEPUŠ in ostali sorodniki † starši družine GRIL in ostali sorodniki
TOREK, 4. 11., sv. Karel Boromejski 18.00: † Karol VODIŠEK in Uroš KOVAČ † Marija LESJAK, 8. dan
SREDA, 5. 11., sv. Zaharija in Elizabeta 7.30: za vse žive in † duhovnike V zahvalo in priprošnjo po namenu darovalca † Martin PEGANC, 3. obl.
ČETRTEK, 6. 11., sv. Lenart 18.00: † starši Franc, Alojzija GUNZEK, družina Fanike DEŽAN
PETEK, 7. 11., sv. Ernest 7.30: za vse pozabljene duše v vicah 18.00: † Danijela KRAJNC, 8. dan † Jožefa ZALOKAR, 8. dan <i>-obisk, ostarelih, bolnih in onemoglih</i>
SOBOTA, 8. 11., Bogomir , opat 10.30: za zakonce jubilate in razumevanje v družini † Jožef KOKOTEC in Marija, sin Jožef in Alojzija KOS in Bogdan RELJIČ
32. Martinova in zahvalna NEDELJA, 9. 11. 7.00: živi in † farani 9.00: † Martin MLAKAR 10.30: † Marija KLEZIN

**»Bog pa ni Bog mrtvih,
ampak živih,
kajti njemu vsi živijo.«** (Lk 20,38)

Zahvala za čiščenje in krašenje v oktobru vasem:
Olešče, Padač, Požnica, Reka in Tevče.
V novembru čistijo in krasijo Debro in Slivno.

✻ **MARTINOVA LILIJA** ✻

2. 11. 2025, leto 16, št.: 37

Zahvala ob zahvalni nedelji

V evangeliju letošnje zahvalne nedelje beremo, kako Jezus zbrane v templju z ogorčenjem in žalostjo/razočaranjem nagovori z besedami: »*Ne delajte hiše mojega Očeta za tržnico*« (Jn 2,16)! »*Podrite ta tempelj in v treh dneh ga bom postavil*« (Jn 2,19). A Jezus ne nagovarja samo njih, ampak nagovarja tudi nas, ki smo danes zbrani v njegovem imenu kot Cerkev in nas spominja, da smo **mi sami Božji tempelj**, v katerem želi prebivati Sv. Duh. Spominja nas, da Cerkev ni najprej hiša iz zidakov, temveč živo občestvo vernikov, ki ga gradimo z vero, upanjem in ljubeznijo. In izraz ljubezni je tudi hvaležnost-preprosto dejanje, katerega moči se premalokrat zavedamo.

Zahvalna nedelja nas vabi k premisleku, kaj vse nam je dano in k izražanju hvaležnosti, ki je spomin srca-spomin na dobroto Boga, ki nas zbira, vodi in pošilja. S hvaležnostjo v srcu se tudi jaz želim zahvaliti za vse darove, ki jih Bog razliva nad nas in naše občestvo. Zato se danes iskreno zahvaljujem:

- **vsem župljanom in župljankam**, ki s svojo prisotnostjo, služenjem in vsakdanjo zvestobo ustvarjate občestvo Cerkve,
- **vsem, ki v občestvu skrbite za najšibkejše** – za bolne, starejše, osamljene, ranjene in jim s svojo prisotnostjo in služenjem prinašate toplino bližine,
- **vsem, ki v občestvu nosite posebno odgovornost** – katehistinjam in katehistom, ključarjem, organistom cerkvenim pevcem ter bralcem, izrednim delivcem obhajila in ministrantom, članom Župnijskih pastoralnih svetov, sodelavcem Karitas in vsem drugim, ki z darovano besedo, s časom in talenti pomagata, da župnijsko življenje diha v edinosti in služenju,
- **vsem molivcem**, še posebej ostarelim in bolnim, ki z molitvijo in darovanjem trpljenja gradite občestvo od znotraj, kot nevidni stebri Cerkve.

Ob tem se želim v imenu vseh tudi **iskreno opravičiti**, če kdaj pozabimo izraziti hvaležnost za skrita in samoumevna dela ljubezni – še posebej do tistih, ki so nam najbližji. Kolikokrat sprejemamo darove srca, a se za njih ne zahvalimo! Naj današnja zahvalna nedelja v nas prebudi novo občutljivost za drobna znamenja dobrote in nas nauči, da hvaležnost vedno rojeva mir, povezanost in upanje.

Vsi skupaj smo gradniki v Božjem hramu, ki ga Kristus sam prenavlja in posvečuje. Ko danes prinašamo svoje zahvale Njemu na oltar, jih prinašajmo z vero, da »Gospod v treh dneh« — v skrivnosti svoje smrti in vstajenja — vedno znova gradi novo življenje v nas in med nami.

Naj bo zahvalna nedelja praznik zaupanja, veselja in hvaležnosti. Naj Bog, ki nas je poklical v občestvo svojega Sina, obilno blagoslovi vse vaše delo, vaše molitve in vašo ljubezen. **Hvala, ker skupaj, v Jezusovi moči, gradimo živi tempelj Boga med nami.**

SPOMIN VSEH VERNIH RAJNIH

Praznik spomina vseh vernih rajnih, ki ga obhajamo 2. novembra, je dan, ko se kristjani posebej spominjamo svojih dragih pokojnih. To je dan molitve, hvaležnosti in upanja – dan, ko Cerkev po vsem svetu moli za vse duše, ki še niso dosegle popolnega zedinjenja z Bogom v nebesih. Ta praznik nas spominja, da smrt za kristjana ni konec, temveč prehod v novo življenje, v življenje pri Bogu, ki je Ljubezen in Usmiljenje.

Danes se na ta dan verniki zbiramo pri svetih mašah, obiskujemo grobove svojih pokojnih in jih priporočamo Božjemu usmiljenju.

Praznik vseh vernih rajnih je globoko povezan s praznikom vseh svetih, ki ga obhajamo dan prej, 1. novembra. Medtem ko se pri prazniku vseh svetih veselimo vseh, ki so že dosegli večno zedinjenje z Bogom, pa se 2. novembra spominjamo tistih, ki so še na poti očiščenja. Cerkev nas vabi, da s svojimi molitvami, z darovanjem svetih maš, dobrimi deli in odpustki pomagamo dušam v vicah, da hitreje dosežejo polnost nebeškega veselja.

V tem prazniku se zrcali tudi globoka resnica naše vere v občestvo svetih – skrivnostno, a resnično povezanost vseh vernikov: živih, pokojnih in poveljanih v nebesih. Nihče v veri ne živi sam, nihče ne umre sam. Vsi smo udje istega telesa Kristusove Cerkve, ki presega meje časa in prostora. Ko molimo za svoje pokojne, izkazujemo ljubezen, ki ne pozna smrti. Naša molitev, čeprav preprosta, ima moč, da pomaga dušam, ki še čakajo na popolno srečanje z Bogom.

Povezanost z vernimi rajnimi lahko krepimo na več načinov. Najprej z molitvijo – osebno, družinsko ali skupno v župniji. Molitev rožnega venca, molitev za duše v vicah ali preprosto »Večni počitek daj jim, Gospod«, so dejanja ljubezni in vere. Pomembno je tudi redno darovanje svetih maš za pokojne, saj je evharistija najmočnejša oblika priprošnje. Prav tako lahko zanje darujemo odpustke, ki jih Cerkev namenja dušam v vicah.

Povezanost z rajnimi krepimo tudi z dejanji ljubezni do živih. Ko pomagamo sočloveku, ko tolažimo žalostne, ko odpustimo in sprejemamo, udeležujemo tisto isto ljubezen, ki nas povezuje s pokojnim občestvom. Ljubezen je vez, ki ne mine.

Ob obisku grobov se ne spominjamo le smrti, temveč predvsem življenja – življenja, ki ga je Bog obljubil vsem, ki vanj verujejo. Sveče, ki jih prižigamo, simbolizirajo Kristusovo luč, ki razsvetljuje temo smrti. Cvetje izraža našo hvaležnost in spoštovanje, molitev pa naše zaupanje v Božje usmiljenje.

*Usmiljeni nebeški Oče,
sprejmi duše vseh vernih rajnih v svoj večni mir.
Očisti jih vsega zla, napolni z ljubeznijo
in jim podari večni počitek v nebeški svetlobi.
Amen.*

Srečanje zakoncev jubilentov

Martinovo, ko praznujemo god našega farnega zavetnika sv. Martina, v naše župnijsko občestvo vnese praznično vzdušje, med katerega sodi tudi srečanje ZAKONCEV JUBILANTOV, ki ste, skupaj s svojimi družinami, prijatelji in znanci vabljeni k slovesni maši, **8. 11. 2025, ob 10.30**, kjer bo cela župnija praznovala farni praznik, se zahvalila za dobra dela in se po maši družila ob dobrotah pridnih gospodinj. Zakonci, ki v tem koledarskem letu praznujete 5., 10., 15., 20., 25., 30., 35., 40., 45., 50. in nato vsako obletnico poroke naprej, **vabljeni da svojo udeležbo pri sv. maši prijavite: osebno, v zakristiji ali župnišču, ali na telefon: 041-887-354**,

da obudite spomine na dan, ko ste se, s poročnimi zaobljubami, podarili drug drugemu in se zahvalite za vsa skupaj preživeta leta, prepredena z lepimi trenutki in tudi z viharji, ki so prevetrili vaš zakon.

HVALA

Zahvaljevanje je čudovit, a zahteven dar srca. Pogosto se zdi lahko reči »hvala«, kadar nam gre dobro – ko je okoli nas obilje, ko smo zdravi, srečni in obkroženi z ljubeznijo. Težje pa je, ko pridejo preizkušnje, ko nas spremljata trpljenje in bolečina. Takrat se vprašamo: kako se zahvaliti, ko srce joka? Kako videti Božjo roko, ko je vse temno? Prav v teh trenutkih se pokaže globina naše vere. Hvaležnost v preizkušnji ni poceni beseda, ampak dejanje zaupanja – priznanje, da Bog ostaja z nami, tudi ko ga ne čutimo.

Ko smo v stiski, nas hvaležnost kliče, naj dvignemo pogled nad bolečino in verujemo, da ima Bog načrt, ki presega naše razumevanje. Sveto pismo nas uči: »Za vse se zahvaljujte, kajti to je Božja volja v Kristusu Jezusu za vas« (1 Tes 5,18). To ne pomeni, da moramo biti veseli zaradi trpljenja, temveč da v njem ohranimo vero, da nas Bog vodi k dobremu. Tudi Jezus je v svojem trpljenju izrekel hvalo Očetu – njegova hvaležnost je bila prežeta z ljubeznijo in popolnim zaupanjem.

Zahvalna nedelja nas zato spominja, da hvaležnost ni odvisna od razmer, ampak od odnosa srca do Boga. To je dan, ko prinašamo pred oltar vse svoje darove – sadove zemlje in sadove duha – ter rečemo Bogu: »Hvala za vse, kar daješ, tudi za križe, skozi katere raste moja vera.« Hvaležno srce prepozna, da so celo preizkušnje pot k zrelosti in bližini z Bogom. Tako postane hvaležnost molitev, ki nas povezuje z Njegovo ljubeznijo in odpira pot resničnemu miru. (TT)

**Naj med vami zvenijo psalmi, hvalnice in pesmi, kakor jih navdihuje Duh.
Pojte in vriskajte iz vsega srca
v Gospodovo hvalo!**

(Ef 5,19)